

ΕΤΟΣ 64ον

14 Φεβρουαρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (3272)

Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΑΠΑΙΤΗΣΗ

Έχουμε συνηθίσει στην εποχή μας ν' ἀκοῦμε γιά μορφές πάλης, γιά διεκδικήσεις, γιά ἀγῶνες... Γενιές καί γενιές μεγάλωσαν γαλιουχημένες μέ τήν προοπτική τῆς διαρκοῦς ἀπαίτησης, ἀκόμη καί μέ χρήση βίας, γιά τήν ικανοποίηση «δικαίων αἰτημάτων», «ἀγῶνα πού πρέπει νά δικαιωθεῖ», «ἀνυποχώρητων κινήματων». Κι ὅλοι μαζί βιώνουμε τήν παρατεταμένη ιδεοληψία πού καλλιιεργεῖται μέσα ἀπό ὅλα αὐτά, ὅτι «κάποιοι» ἀπροσδιόριστοι μᾶς ἀδικοῦν, μᾶς ἐκμεταλλεύονται, μᾶς καταπιέζουν. Ἔτσι, μέσα στόν ἀστικό μῦθο, ὑπό τή μεθόδευση τοῦ ἀτομιστικοῦ αἰσθήματος τῆς πολλαπλῆς μειονεκτικότητας, ὀδηγούμεστε στό νά ἀντιδράμε, πάντα ὑπό τήν καθοδήγηση κάποιων πού «ξέρουν» καί ἡγοῦνται καί συνήθως καρπώνονται καί τά ὅποια ὠφελήματα, τήν ἴδια στιγμή πού χάνουμε τήν οὐσιαστική προοπτική τῆς ζωῆς, λαθεύουμε παρασυρόμενοι ἀπό ὠραιολογίες καί ἀστοχοῦμε, ὄχι μόνο στό νά βελτιώσουμε τήν κοινωνία μας, ἀλλῆ ἀκόμη καί στό νά ὀργανώσουμε τή ζωή μας.

Ἀκόμη χειρότερα, διακατεχόμενοι ἀπό ἓνα αἶσθημα θυματοποίησης καί τήν ὑποκειμενικότητα τοῦ ὅποιου «δίκιου», δέν διστάζουμε ἀκόμη καί νά βλάψουμε καί νά ἀδικήσουμε, ὑποστασιοποιώντας ἔτσι αὐτό πού νομίζουμε ὅτι ὑφιστάμεθα ὡς θύματα, ὄντας στήν πραγματικότητα θύτες! Κι ὅλ' αὐτά στό ὄνομα ἀπαιτήσεων, διεκδικήσεων, στόχων πού πολλές φορές δέν κατανοοῦμε, ἴσως γιατί εἶναι οὐτοπικοί, χωρᾶνε ὁμως, τόν ἐγωισμό καί τή διάθεσή μας γιά «βόλημα», ἐνῶ καί δικαιολογοῦν τή φιλοδοξία καί ἀρπακτικότητα μας.

Ἡ Χανααία

Μιά δοκιμασμένη μάνα ἔχει ὡς θέμα τό σημερινό Εὐαγγέλιο, ἀλλῆ καί τόν τρόπο πού αὐτή διεκδίκησε καί πέτυχε τή λύση στό πρόβλημά της ἀπό τόν Χριστό. Μιά Χανααία, δηλαδή εἰδωλολάτρισσα ἀπό τή Φοινίκη, οὔτε καν Ἰσραηλίτισσα, προστρέχει στόν φημισμένο διδάσκαλο καί, ἐμποδισμένη ἀπό τή δια-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιε' 21-28)

Μεγάλη πίστη, ἄμεση θεραπεία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκεῖνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κρᾶζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

φορὰ θρησκείας, δέν τοημᾶ νά τόν πλησιάσει, παρά μόνο ἀπό μακριά φωνάζει καί ζητᾶ τό ἔλεός του. Οἱ μαθητές, λίγο ἀπό συμπάθεια γιά τό πρόβλημά της, λίγο ἐνοχλημένοι ἀπό τίς φωνές της, παρακαλοῦν τόν Κύριο νά της κάνει τή χάρη, ὥστε νά πάψει νά τοὺς ἀκολουθεῖ. Ὁ Χριστός ὅμως, πού δέν ὑπακούει στίς σκοπιμότητες της στιγμῆς, οὔτε περιορίζεται ἀπό τήν ἀνθρώπινη συμβατικότητα, συμπεριφέρεται μέ σκοπό νά δώσει ἕνα μάθημα στοὺς μαθητές του καί δι' αὐτῶν στήν οἰκουμένη, ἀναδεικνύοντας τό πρόσωπο πού διεκδικεῖ.

Τί ζητοῦσε ἡ Χαναanaία; Νά τήν ἐλεήσει ὁ Χριστός! Γιατί; Εἶχε κάποιο δικό της ζήτημα; Δικό της ἀκριβῶς, ὄχι. Ἡ κόρη της εἶχε πρόβλημα. Τότε γιατί ζητοῦσε προσωπικά νά τήν ἐλεήσει ὁ Χριστός; Μή λαθέψει κανεὶς καί θεωρήσει πῶς ἐπειδὴ ἦταν μάνα, ἔπαιρνε ἐπάνω της τήν ὑπόθεση τοῦ παιδιοῦ της. Ἡ μητρική στοργή δέν ἦταν αὐτονόητη στήν ἐποχή της ρωμαϊκῆς κυριαρχίας καί μάλιστα στοὺς εἰδωλοπατρικούς λαούς. Αὐτό πού διέκρινε καί θέλησε νά ἀναδείξει ὁ Χριστός μέ τήν ὄλη του τακτική, ἦταν τό γεγονός πῶς ἡ γυναίκα αὐτή εἶχε κάνει προσωπικό της τό πρόβλημα κάποιου ἄλλου καί γι' αὐτόν τόν ἄλλον παρακαλοῦσε! Δέν ζητοῦσε τίποτε γι' αὐτήν, ἀλλὰ γιά τόν ἄρρωστο, τόν ἀδύναμο νά διεκδικήσει, ἐκεῖνον πού ἀντικειμενικά εἶχε ὄντως πρόβλημα!

Τί κάνει ὁ Χριστός; Τήν παιδεύει! Κι ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καί φαίνεται νά τήν «προσβάλλει»! Ὅπως φαινομενικά «προσέβαλε» καί τή μητέρα του στόν γάμο της Κανᾶ ὅταν τοῦ ζήτησε νά βοηθήσει τοὺς ἀνθρώπους πού θά ντροπιάζονταν ἐπειδὴ τοὺς τέλειωσε τό κρασί. Γιατί τό κάνει αὐτό ὁ Χριστός; Θέλει ν' ἀναδείξει τό στοιχεῖο της ἐπιμονῆς στό αἶτημα, ὡς λιθία λίθο της ἐπίμονης πίστεως, της βαθιάς πεποίθησης ὅτι ἐνσυνείδητα ἐξαρτώμαστε ἀπό τόν Θεό καί τό θέλημά του κι ὅτι δέν ταρασσόμαστε ἀπό τήν παραμικρή ριπή ἀμφιβολίας ἢ ἀπογοήτευσης.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε εἰς τὰ μέρη τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος. Καὶ μιὰ γυναῖκα Χαναanaία ἀπὸ τὴν περιοχὴν ἐκείνην ἐβγήκε καὶ ἐφώνησε, «Ἐλέσέ με, Κύριε, υἱέ τοῦ Δαυῖδ. Ἡ θυγατέρα μου βασανίζεται ἀπὸ δαιμόνιον». Αὐτὸς ὁμῶς δὲν ἀπεκρίθη οὔτε λέξιν. Καὶ ἤλθαν οἱ μαθηταὶ του καὶ τοῦ ἔλεγαν, «Διῶξέ την, διότι φωνάζει ἀπὸ πίσω μας». Αὐτὸς ἀπεκρίθη, «Δέν εἶμαι σταλμένος παρά εἰς τὰ πρόβητα τὰ χαμένα τῆς γενεᾶς τοῦ Ἰσραήλ». Αὐτὴ δέ ἀφοῦ τὸν ἐπλησίασε, τὸν προσκυνοῦσε καὶ ἔλεγε, «Κύριε βοήθησέ με». Ἐκεῖνος τῆς ἀπεκρίθη, «Δέν εἶναι σωστό νά πάρω τὸ ψωμί τῶν παιδιῶν καὶ νά τὸ ρίξω στὰ σκυλιά». Αὐτὴ δέ εἶπε, «Ναί, Κύριε, ἀλλὰ καὶ τὰ σκυλιά τρώγουν ἀπὸ τὰ ψίχουλα, πού πέφτουν ἀπὸ τὸ τραπέζι τῶν κυριῶν τους». Τότε ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπεκρίθη, «Ἦ γυναῖκα, μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου· ἄς σοῦ γίνῃ ὅπως θέλεις». Καὶ ἐθεραπεύθηκε ἡ θυγατέρα της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἄλλῃ καὶ γιὰ ἓναν ἄλλο λόγο. Γιὰ ν' ἀναδείξει τὴν ὑποποιοί, τὴν παντοδύναμη ταπείνωσιν. Θέλει νά δείξει πῶς ἡ ὑπέρτατη δύναμη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ δύναμη νά κατανακᾷ τὸν ἑαυτό του καὶ νά μπορεῖ νά ταπεινώνεται. Ἦ ὀχι γιὰ νά εὐτελίζεται, ἀλλῃ γιὰτί ἔτσι, ἐλεύθερος ἀπὸ ἰδιοτέλεια καὶ ἐγωισμό, μπορεῖ νά βλέπει καθαρά τὴν ἀλήθεια καὶ νά προσανατολίζεται σωστά πρὸς τὸν Πλάστη καὶ Δημιουργό του.

Ἡ ἰλύσις

Τί συμβαίνει μόλις παρουσιάσθηκαν ἀνάγλυφες στὰ μάτια ὄλων ἡ ἐπίμονη πίστις κι ἡ ταπείνωσις τῆς Χαναanaίας; Ὁ Χριστός συντρίβεται! Δέν ἀντέχει ν' ἀντισταθεῖ ἄλλο καὶ ξεσπᾷ: «Ἦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! Γεννηθῆτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης!» Ὁ Θεός ὑποχωρεῖ, κάμπτεται, συμμορφώνεται στὴν ἀνθρώπινη ἀπαίτησις πού εἶχε ἐκφρασθεῖ τόσο δυναμικά, μέ ὄλες τίς προϋποθέσεις τῶν πνευματικῶν νόμων. Κι ὁ ἄνθρωπος ὑποχρεῶναι τὸν Θεὸ νά κάνει ὑπακοή στὴ θεία ἀγάπη καὶ φιλιανθρωπία, καθὼς τὸν ἀντιγράφει στὸν ἴδιο τρόπο μέ τὸν ὁποῖο Αὐτὸς τὸν προσεγγίζει.

Ἄδελφοί μου, δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι στὴ ζωὴ μας θά ὑπάρξουν στιγμές πού κάτι θά χρειασθοῦμε. Ξέρει ὁ Θεός καὶ μᾶς προφθαίνει, οἰκονομώντας ὅλα ὅσα μᾶς χρειάζονται. Ὅμως, ἐπιθυμεῖ καὶ τὴν ἐκ μέρους μας αἴτησις, ὡς ἀφορμὴ οἰκοδομῆς καὶ μαθητείας μας. Στὸ σημερινό Εὐαγγέλιο βλέπουμε τρεῖς προϋποθέσεις, ἀπαραίτητες γιὰ νά ἰκανοποιηθεῖ τὸ ὅποιο αἴτημά μας ἀπὸ τὸν Ἄγιον Θεό. Πρῶτον, νά ἀφορᾷ ἄλλο! Δεύτερον, νά χαρακτηρίζεται ἀπὸ σταθερὴ κι ἐπίμονη πίστις! Τρίτον, νά συνοδεύεται ἀπὸ τὴ δύναμη τῆς ταπείνωσις!

14 Φεβρουαρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Αύξεντιού όσιού († 470). Άβραάμ (ε΄ αι.) και Μάρωνος (δ΄ αι.) τών όσιών.
Ήχος: δ΄ – Έωθινόν: Δ΄ – Απόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 16 - ζ΄ 1 – Εύαγγέλιον: Ματθ. ιε΄ 21-28.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Φεβρουαρίου, Τελώνου και Φαρισαίου.
Απόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εύαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

Μέ τόν τρόπο αυτό μαθαίνουμε ν΄ άκουμπάμε ό ένας στόν άλλον, καθώς έχουμε ανάγκη ό ένας τίς προσευχές τοῦ άλλου. Μέ τόν τρόπο αυτό κατανοοῦμε γιατί η Έκκλησία μας προσεύχεται «έαυτούς και άλλήλους και πᾶσαν τήν ζώνη ήμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Άρχιμ. Ί. Ν.

Νέα έκδοση τῆς Άποστολικῆς Διακονίας

«ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΟΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΠΝΕΙ»

**Ήρθόδοξη πνευματική ζωή - Σύγχρονοι ποιμαντικοί προβληματισμοί
Πρακτικά Ήμερίδος**

(Α΄ έκδ., σχήμα 14x21 έκατ., σελ. 176)

Ο 32^{ος} τόμος τῆς σειρᾶς «Ποιμαντική Βιβλιοθήκη» τῆς Ίεραῆς Συνόδου παρουσιάζει τά πρακτικά τῆς Ήμερίδος πού πραγματοποιήθηκε τόν Ίούνιο τοῦ 2011 στό Διορθόδοξο Κέντρο στήν Ί. Μονή Πεντέλης. Στό έργο περιέχονται εισηγήσεις Ίεραρχῶν, κληρικῶν και καθηγητῶν Πανεπιστημίου ἐπί ζητημάτων πού άφοροῦν στήν πνευματική ζωή κλήρου και λαοῦ. Έστιάζουν τό ενδιαφέρον τους στήν άνάλυση τῶν έκφράσεων τῆς ορθόδοξης πνευματικότητας ὑπό τό φῶς τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου ὡς και τῆς πρακτικῆς άσκήσεως και βιώσεως αὐτῆς μέσα στό εὐχαριστιακό και χαρισματικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ – τήν Έκκλησία.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο και ὦρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ί. Ναό Άγίας Ειρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Άθήνα. Προηγείται ἡ Άκολουθία τοῦ Έσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Άρχιεπίσκοπος και θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ορθόδοξου πίστεως και ζωῆς τῆς Άποστολικῆς Διακονίας τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος». Ίασιού 1, 115 21 Άθήνα. Έκδότης - Διευθυντής: Ήπίσκοπος Φαναρίου Άγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ήπό τό ἑρῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Έκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Άποστολικῆς Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr